

သာမန်ကာလ (၃၀)ကြိမ်မြောက် တန်ရှုန္တနဲ့ ရှင်မာကု ၁၀၇၆-၅၂

ယနဲ့ ဖတ်ရတဲ့ မံုတေလိကျမ်းစာများ ဂျော်ခိုဗြိမြို့ လမ်းဘေးမှာ
တောင်းစားနေရတဲ့ မျက်မမြင် ဘာတီမေးဦးကို ထော်လူးဘုရားရှင်က
မျက်စိပြန်မြင်စေတော်မူပါတယ်။ ကိုယ်အရို့ ချို့တဲ့ နေတဲ့ သူ၊
ဆင်းရဲတဲ့ သူကို ကူညီရမယ်လို့ ဝတ်ပြုရာကျမ်း ၂၂:၃၅ မှာ ဘုရားသခင်က
မိန့်တော်မူထားပေမဲ့ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ရှိလူတွေက ကိုယ်အလုပ်နဲ့ကိုယ်
ရှုပ်နေကြပြီး ကူညီဖို့ လစ်လျှော့ရှုထားကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် မျက်မမြင်
ဘာတီမေးဦးမှာ ဒီလို့ ဒုက္ခသည်ဘဝမှ လွှတ်မြောက်နိုင်ဖို့ လမ်းမမြင်ပါဘူး။

တပည့်တော်ကြီးတွေကလည်း ဂျော်ဆလင်မြို့မှာ သခင်ထော်လူ
ဒုက္ခ ခံထမ်းမည် အရေးကို စိတ်အာရုံရောက်နေလို့ အခုလို
သူတစ်ပါးဒုက္ခကို သတ်မပြုအားပါဘူး။ အဲဒီလို့
မျှော်လင့်ချက်မရှိလောက်အောင် အခြေအနေတွေ ကြံ့နေရပေမဲ့
မျက်မမြင် ဘာတီမေးဦးကတော့ သူ့ရှေ့မှာ ဖြစ်သွားတဲ့ သူဟာ
နာဇာက်မြို့သား ထော်လူးဖြစ်မှန်းလည်း သိရော “ဒါဝိဇ္ဇာသားတော် ထော်
ကျွန်ုပ်ကို သနားတော်မူပါ” လို့ အကုန်ကြားအောင်
အော်ဟစ်တော့တာပါပဲ။ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်က လူတွေက တားတာအောင်
သူက ပို့ပြီး အော်ဟစ်တောင်းလျှောက်ပါသေးတယ်။ ဟုတ်တယ်လေ။
ဒီအခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးခံလို့ မရဘူး။ လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးခဲ့ရင်
နောက်တခါ ထော်လူးဘုရားရှင်ကို လိုက်ရှာဖို့ မျက်မမြင်တစ်ယောက်
အတွက် မလွှယ်တော့ပါဘူး။ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်က တားနေတဲ့ကြားက
သူ အော်ဟစ်ဆုံးတောင်းတယ်။ သင်ရော သင့်ဒုက္ခတွေကြားက
အော်ဟစ်ဆုံးတောင်းရဲ့လား။ ဘုရားကို မယုံတဲ့အသိင်းအဝိုင်းကြားက သင်
အော်ဟစ်ဆုံးတောင်းနိုင်ပါရဲ့လား။ တစ်ချို့လူတွေ တစ်နေ့ပြီးတစ်နေ့

မဆုတောင်းကြပါဘူး။ ဘာဖြစ်လိုလဲဆိုတော့ အဖြေက ရှင်းရှင်းလေးပါ။ သူတို့ မယုံလို့ မဆုတောင်းကြတာပါပဲ။

မျက် မမြင် ဘာတီမေးခြီးဟာ ဘယ်လောက်တောင် ယုံကြည်ခြင်းရှိသလဲဆိုတာ သူ့ရဲ့ဆုတောင်းမေတ္တာကို ကြည့်ပါ။ လူဟာ ကိုယ်ယုံကြည်တဲ့အတိုင်း ကိုယ့်ဆုတောင်းမေတ္တာမှာ ပေါ်တယ်ဆိုတာ ဟုတ်တာပဲ။ သူ့ဆုတောင်းမေတ္တာထဲမှာ “ဒါဝိဒ်ရဲ့သားတော် ယေဇုံး” လို အော်ခေါ်နေပါတယ်။ ဒါဝိဒ်ရဲ့သားတော် လုံး နာမည်တတ် ခေါ်လိုက် ရတဲ့ အကြောင်းက သခင် ယေဇုံးဟာ လူတွေ မျှော်လင့်စောင့်စားနေတဲ့ ကယ်တင်ရှင်ဘုရား ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို သူ ယုံကြည်လိုပါပဲ။ ထူးဆန်းတယ်နော်၊ မျက်စိမမြင်တဲ့သူက သခင်ယေဇုံးကို ဘုရားသခင် ဖြစ် ကြောင်း သိမြင်ပြီးတော့ မျက် စိမြင် တဲ့ ကျမ်းတတ်ဆရာတွေ၊ ဖါရိရော်းတွေက သခင်ယေဇုံးကို ဘုရားဖြစ်ကြောင်း မသိမမြင်ကြဘူး တဲ့။ အဲဒါ မျက်မမြင်က ကာယမျက်စိနဲ့ မမြင်နိုင်ပေမဲ့ သူ့ရဲ့ နှလုံးသားမျက်စိနဲ့တော့ ဘုရားဖြစ်ကြောင်း သိမြင်နိုင်တာပါ။

ယေဇုံးဘုရားရှင်က မျက်မမြင်ရဲ့အော်ဟစ်သံကို ကြားတော့ မျက်မမြင်ကို ခေါ်ခဲ့ခိုင်းပါတယ်။ မျက်မမြင်လည်း ဝမ်းသာအားရနဲ့ ခုန်ထြီး ယေဇုံးဘုရား ထံတော်သို့ အရောက်လာပါတယ်။ ဒီအခါ ယေဇုံးဘုရားရှင်က “ငါကို သင့်အတွက် ဘာလုပ်ပေးစေချင်တာလဲ” လို မေးလိုက် ပါတယ်။ မျက်မမြင်ပါပြောနေ သူ့အတွက် ဘာလုပ်ပေးစေချင်တာလဲလို့ မေးနေစရာ လိုသေးလို့လား။ ဒါပေမဲ့ ယေဇုံးဘုရားရှင်ကတော့ မေးပါတယ်၊ ဒါမှ သူ့နှုတ်က ထွက်လာတဲ့ သူယုံကြည်ရာ၊ သူ့ဆန္ဒ ကို သူကိုယ်တိုင် သိမှတ် ထုက်ဖော် ဝန်ခံစေချင်လိုပါပဲ။ ဒါကြောင့် ယေဇုံးဘုရားရှင်က သင့်ဆန္ဒကို သိနေတဲ့ဘုရား ဖြစ်ပေမဲ့ သင်ကိုယ်တိုင် ထုတ်ဖော် ဆုတောင်းတာကို ကြားချင်နေတဲ့ ဘုရားပါ။ သင့်ဘဝထဲမှာ ဘုရားလို့အပ်ကြောင်း

သင်ကိုယ်တိုင် ထူတ်ဖော်ဆုတောင်းစေချင်တဲ့ ဘုရားဖြစ်တော်မူပါတယ်။ အဲဒီလို ကိုယ့် ဆုတောင်းမေတ္တာကို ထူတ်ဖော် ဝန်ခံတာနဲ့အမျှ ဘုရားသခင်ကလည်း မျက်မမြင် ယုံကြည်တဲ့ အတိုင်း မျက်စိကို ပြန်မြင်စေတော်မူလိုက်ပါတယ်။ “သွားလော့၊ သင်၏ယုံကြည်ခြင်းသည် သင့်ကို ကယ်တင်လေပြီ” ။

ဘာသာသူတို့၊ သင့်ဘဝမှာ ဘယ်လိုပဲ အတားအဆီး အခက်အခဲတွေ ရှိနေပါစေ။ အခက်အခဲတွေကြားမှာ ဘုရားကို ဆုတောင်းပါ။ လူနဲ့ ဘုရားနဲ့ ဆက်သွယ်လို့ရတာဆိုလို့ သင့်ရဲ့ဆုတောင်းမေတ္တာပဲ ရှိပါတယ်။ ဆုတောင်းတဲ့နည်းအားဖြင့် လူနဲ့ ဘုရားက ချိတ်ဆက်ထားကြပါတယ်။ ဘုရားနဲ့ အချိတ်အဆက်ရှိနေတဲ့လူ အတွက် “သင့်ရဲ့ယုံကြည်ခြင်းက သင့်ကို ကယ်တင်ပါလိမ့်မယု”။ ဘုရားနဲ့ နေ့တိုင်း အချိတ်အဆက် ရှိနေကြပါစို့။ နားဆင်သူ အားလုံးအပေါ် ဘုရားသခင့်ကောင်းချီးမဂ်လာများ ခံစားကြပါစေ။